

Staří plné nápadů a plánů

Recitátorka, učitelka, krojová nadšenkyně, zapálená tanečnice, vedoucí cvičenců na spartakiádě a v té nejpodstatnější roli trojnásobná maminka a pětinasobná babička. Tím vším byla a je 67letá občanka Podolí. Do soutěže MOJE BABIČKA ji přihlásily její vnučky Bára a Iva. V pokoji, kde se uskutečnil náš rozhovor, si narychlo přečetla, co na ni vše její holky prozradily, a pustila se do popisování svého na události a nové výzvy bohatého života.

*Moje
babička*

Dagmar Doleželová z Podolí

Nápady sype z rukávů

Dnes bych si dovolil životní příběh této ženy vzít odzadu. Nápadů, které realizuje nebo má v plánu zrealizovat, má totiž pani Doleželová plnou hlavu. „No, je toho moc. Nynější a hlavní věci, na které pracuji, je archivace starých obecních fotografií. Nejprve jsem dokumentovala rodinu a následně to přerostlo až po mapování obecní historie. Sbirka dnes má 2 500 fotografií,“ prozrazuje Doleželová, pro kterou to není první ani poslední projekt. „Založila jsem v Podolí Klub dobré pohody, jehož smyslem bylo dát nový impuls této vesnici. Spolupracovala jsem jako spoluautorka na vydání Slovníku Dolního Poolšaví, shromažďuji lidovou slovesnost, fotografie krojů. Co mě doslova pohltilo, byla práce na rodinném rodokmenu, kdy jsem se dostala až k úrovni 220 lidí,“ vyjmenovává oblasti svých aktivit.

„A je vidět, že ani do budoucna se nudit nebudu. Na obzoru jsou nové výzvy. „Mám už novou vizi, na čem budu pracovat. Chci shánět ročníkové

fotky ze základní školy z Podolí. Prozatím se to rozjídá a jsem v roce 1900. Do toho jsem začala archivovat i místní ochotnická divadelní představení,“ říká Doleželová, která přiznává, že má ještě něco v rukávů, ale to zatím prozrazovat nechce. „Jen drobně, budou to kroje.“

Ničemu nedává větší váhu v životě nežli rodině. Žádný její projekt nesmí zasáhnout do rodinné pohody. „Tak jako jsem vychovávala své děti, tak chci pomoci při výchově vnuček. Doba je jiná, maminky mají méně času. Pracovala jsem ve školství, proto pokud je třeba, mě aktivity jdou stranou,“ tvrdí Doleželová.

Budíček v šest

U Doleželů rozhodně neplatí tvrzení o tom, že důchodci mají spoustu volného času. „Do loňského roku jsem zaskakovala v mateřské školce. Byla jsem spokojená, protože jsem mohla na chvíli zapomenout na nějaké ty bolesti a starosti. Jsem s dětmi ráda, protože u nich vždy omládnou. Co se týká práce na mých dalších projektech, hlavním motorem je to, že mě to baví a nemohla bych bez toho být. Denně sedím do půlnoci u počítače a skenuji fotky, abych je mohla brzy vrátit. Do toho rodina, dnes nejmladší vnučka ..., zahrádka a

každodenní povinnosti,“ vyjmenovává a nevyhýbá se otázce, kde se naučila práci s počítačem. „Po neúspěšném zápasení jsem se přihlásila na Univerzitu třetího věku. Součástí výuky byla práce s počítačem, kde jsem se naučila důležité základy. V oblastech, kde už nestáčím, mi pomáhají děti.“

Cvičení pro radost

V živé paměti má krásu pětasedmdesátého roku. „Byl to rok spartakiády a poprvé jsem cvičila na Strahově. Nikdy na ten rok nezapomenu,“ nostalgicky vzpomíná po položení otázky na zážitek, který jí nejvíce uvízl v paměti. „Byl to nezapomenutelný týden v Praze. Ještě dnes mi běhá mráz po zádech,“ dodává. „Bylo to uvolněné, nádherné. Každý šel dobrovolně a cvičil s radostí. Byly jsme šťastné, že můžeme jet na oblastní, okresní kolo a pak do Prahy. Šlo se přes Václavské náměstí a vznikalo tam velké kamarádství, bezprostřední přátelství,“ snaží se popsat pocity, které jí tou dobou procházely myslí.

Zpět na začátek

Po studiu v Brně působila jako učitelka na základ-

ních školách v okolí svého bydliště. „Hodně jsem se věnovala sportu. Mezi mé oblíbené patřilo cvičení rodičů s dětmi,“ říká Doleželová, která v 80. letech kvůli selhání hlasivek školství musela opustit. „V Hradišti jsem pracovala v oblasti kultury jako tajemnice Sboru pro občanské záležitosti. Mojí prací bylo metodicky organizovat a vést veskeré občanské obřady,“ dodává. V profesním životě nastala ještě jedna změna. „Moji poslední pracovní etapou, po revoluci, byla práce v oblasti cestovního ruchu a propagace našeho okresu.“

PAVEL PRINC

1. Anežka Hurbilová
z Nivnice Počet bodů 22

2. Marie Sedláčková
z Druhalovic Počet bodů 16

3. Dagmar Doleželová
z Podolí Počet bodů 16

4. Milada Bichelová
z Bilovic Počet bodů 22

5. Hana Korberová
ze St. Města Počet bodů 16